

BLOG van BLOOT

Verliefd op de buurman

Stel...Je moet verhuizen naar een verpleeghuis omdat je hulp nodig hebt bij de dagelijkse zorg. Je kinderen hebben een druk leven en je partner is een aantal jaar geleden overleden. Je hebt een kleine sociale kring. Soms doe je een bakkie met de buurman, die je ook echt een leuke man vindt. Je mist je partner en het lichamelijke contact. Knuffels, zoenen, iemand die zegt dat je mooi bent, je mooi en geliefd voelen, je opgewonden voelen en dit samen met de ander te delen. 's Avonds denk je aan de mooie momenten die je hebt gehad met je partner en soms zelfs aan de momenten die je zou kunnen hebben met de buurman. Zou hij een nieuwe liefde kunnen zijn? Hoe moet dat eigenlijk als je gaat verhuizen naar het verpleeghuis? Zou hij op bezoek mogen komen? Soms voel je 's avonds de behoefte om jezelf te strelen en te denken aan vroeger of aan de toekomst. Zou dit nog kunnen in het verpleeghuis? Zoiets ga je toch niet vragen aan iemand die je niet kent? Je vindt het heel erg spannend om te verhuizen, een nieuwe omgeving, nieuwe mensen en een heel ander leven dan je nu gewend bent. Het makkelijkst is misschien, om je maar gewoon aan te passen en te wachten op wat er komen gaat.

Wat is dit nou?

Stel...je begint net met werken als verzorgende in de ouderenzorg. Tijdens je opleiding heb je veel geleerd over medicatie, wonden en over verschillende ziektebeelden die kunnen spelen bij ouderen. Je hebt veel zin om te beginnen, alles wat je hebt geleerd kun je nu eindelijk in de praktijk brengen! Vooral de verantwoordelijke verzorgende zijn lijkt je een grote uitdaging: In gesprek gaan over iemands gewoontes, de familie betrekken en op die manier goede zorg leveren. Na een periode werken, wordt je gekoppeld aan een bewoner als verantwoordelijke verzorgende. Contact met de familie verloopt goed. Haar oude buurman komt regelmatig langs, maar blijft soms zo lang hangen dat je hem in de avond naar huis moet sturen. Je hebt mw. al een aantal keer in de ochtend geholpen. Je merkt tijdens de zorg dat mw. soms wat schuurplekken en bloed bij de vagina heeft. Op een dag vind je een bebloede kunstbanaan onder haar kussen. Wat is dit nou? Moet jij hier iets mee? Is dit nog een ding in de ouderenzorg, masturbatie? Kun je dit bespreken met de bewoner, mag dat? Wil de bewoner dat wel? Wil jij dat wel? Het idee dat je dit met familie zou moeten bespreken geeft je al helemaal de kriebels, hoe ongemakkelijk zou dat wel niet zijn?!

Wat nu?

We merken dat er in de zorg steeds meer aandacht komt voor het persoonlijke verhaal. Het blijft alleen wel spannend om hierin ook te kijken naar het stuk intimiteit en seksualiteit. En dat is super logisch! Intimiteit en seksualiteit is jaren onderbelicht geweest tijdens de opleiding, ook bij die van al je multidisciplinaire collega's. Praktische richtlijnen ontbreken en het onderwerp is vaak nog taboe. Hoe moeilijk ook, het onderwerp bespreekbaar maken kan de kwaliteit van leven van mw. verbeteren. Probeer eens een gesprek aan te gaan, wees je bewust van de (on)mogelijkheden in de zorg en vraag hulp. Kijk op www.blootindezorg.nl voor de mogelijkheden die wij bieden of meld je aan voor een training over dit onderwerp op www.zorgvoorleren.nl.

Op mijn leeftijd!

Ondertussen is de buurman al meerdere keren komen logeren bij mw. Ze ervaren privacy als ze samen zijn, ze kunnen elkaar aanraken en voelen als ze samen in het koppelbed slapen. De buurman heeft zelfs een vibrator voor mw. gekocht. Deze ligt in een kastje van mw. waar de zorg niet in mag kijken. Mw. is blij met de zorg. Ze helpen haar opfrissen voor haar nieuwe liefde komt en wanneer mw. er om vraagt, maken ze haar vibrator schoon. Ze glinstert en is verliefd: "Dit was ik al lang, maar ik bleef het maar tegen houden. Ik had nooit durven denken dat ik deze gevoelens nog kon ervaren en dat ik mijn lijf nog BLOOT durfde te geven! Op mijn leeftijd!".